

Μιράντα Ξαφά: Η αρχιέρεια του νεοφιλελευθερισμού

Η Μιράντα Ξαφά

Ας ξαναγνωριστούμε με τους νεοφιλελεύθερους υποστηρικτές της λαοκτόνας πολιτικής του μνημονίου

Δευτέρα, 29 Απρίλιος 2013

Του Δημήτρη Μπεκιάρη

Στις 25 Φεβρουαρίου, ο πρώην πρωθυπουργός Κωνσταντίνος Μητσοτάκης παρουσίαζε το βιβλίο του με τίτλο «Μπροστά από την εποχή της. Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας 1990-1993». Το συγκεκριμένο βιβλίο δεν αποτελούσε παρά άλλη μία προσπάθεια, δήθεν δικαίωσης των καταστροφικών για την δημοκρατία και την οικονομία νεοφιλελεύθερων αντιλήψεων, αλλά και της οδυνηρής για τη χώρα τριετίας 1990-93, της περιόδου δηλαδή της κυβέρνησης Μητσοτάκη. Στην αίθουσα ήταν συγκεντρωμένη όλη η νεοφιλελεύθερη κλίκα που δραστηριοποιείται στην Ελλάδα

όλες τις τελευταίες δεκαετίες. Οικονομολόγοι, δημοσιογράφοι, αναλυτές, πολιτικά πρόσωπα και παρατρεχάμενοι είχαν δώσει το παρόν.

Σε εκείνο το "πάρτυ" δικαίωσης του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη, με ευκολία μπορούσε να διακρίνει κανείς, και μάλιστα στα μπροστινά καθίσματα, τη φιγούρα της ακραίας νεοφιλελεύθερης οικονομολόγου Μιράντας Ξαφά. Το πρόσωπό της έδειχνε γαλήνιο, καθώς άκουγε τον πρώην πρωθυπουργό να ζητά επιτακτικά απολύσεις δημοσίων υπαλλήλων και να δέχεται το θερμό χειροκρότημα των εκπροσώπων της καταστροφικής για τη χώρα ελίτ. Εξάλλου, η ίδια η Μιράντα Ξαφά, σε συνέντευξη που είχε παραχωρήσει το καλοκαίρι του 2011 στην εφημερίδα «Ισοτιμία» υποστήριζε ότι είναι αναγκαία η απόλυση 200.000 δημοσίων υπαλλήλων και σήμερα που η κυβέρνηση σχεδιάζει να προχωρήσει σε μία τέτοια ενέργεια είναι βέβαιο πως και η ίδια θα νιώθει άκρως δικαιωμένη.

Πριν από λίγες ημέρες, όμως, η κυρία Ξαφά προχώρησε ένα βήμα παραπάνω, αφού σε ένα άρθρο της στην εφημερίδα AthensVoice υποστήριξε ότι το «κούρεμα» των καταθέσεων, όπως αυτό που επιβλήθηκε στην Κύπρο, «είναι το καινούργιο πρότυπο που σωστά αποφάσισε να υιοθετήσει και η Ευρώπη». Τα δύο παραπάνω παραδείγματα, αποτελούν τυπικά δείγματα της αναλγησίας των εκφραστών του μεταμοντέρνου νεοφιλελεύθερου λαϊκισμού. Μία τέτοια εκφραστής είναι και η κυρία Μιράντα Ξαφά

Όμως είναι τουλάχιστον παράδοξο, πρόσωπα τα οποία φέρουν τεράστιο μερίδιο ευθύνης για το γεγονός ότι η ελληνική οικονομία οδηγήθηκε στην σημερινή κατάσταση να δοκιμάζουν την κοινή λογική. Και η Μιράντα Ξαφά, η οποία πρόσφατα υπερασπίστηκε το ΔΝΤ όταν το ταμείο αναγνώρισε το καταστροφικό του λάθος με τους δημοσιονομικούς πολλαπλασιαστές του ελληνικού μνημονίου, είναι ένα από αυτά τα πρόσωπα, καθώς τις τελευταίες δύο, τουλάχιστον, δεκαετίες έχει κινηθεί στους διαδρόμους της εξουσίας, έχει διατελέσει σύμβουλος του πρώην πρωθυπουργού Κωνσταντίνου Μητσοτάκη, έχει υπηρετήσει στις τάξεις του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, έχει διαπρέψει ως φορέας υπερσυντηρητικών απόψεων, έχει πολλές φορές ρίξει την ευθύνη στην Αριστερά, έχει εισηγηθεί με δημόσιες τοποθετήσεις την επιβολή σκληρών μέτρων στον ελληνικό λαό και βέβαια έχει υπερασπιστεί την πολιτική που ακολουθεί το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και φυσικά την μνημονιακή στρατηγική που υλοποιείται στην Ελλάδα.

Ας γνωρίσουμε, όμως, καλύτερα την κυρία Ξαφά.

Όταν το ΔΝΤ ήρθε στην Ελλάδα

Η κυρία Μιράντα Ξαφά, η οποία σήμερα με ευκολία διατυπώνει την άποψή της, κατηγορώντας το «μοντέλο της ευδαιμονίας» που κυριάρχησε στην μεταπολιτευτική ιστορία της χώρας, δεν είναι αμέτοχη σε ότι έχει να κάνει με τις πολιτικές και οικονομικές εξελίξεις στην Ελλάδα. Ούτε βέβαια είναι η πρώτη φορά που το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο ήρθε στην Ελλάδα το 2010, όταν η χώρα εντάχθηκε στον μηχανισμό στήριξης.

Το ΔΝΤ έχει ξανάρθει, όχι για να δανείσει, όπως συμβαίνει σήμερα, αλλά για να προσφέρει εμπειρογνωμοσύνη. Ο εμπειρογνώμονες του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου κλήθηκαν επί κυβέρνησης Μητσοτάκη και, πλαισιώνοντας το «συμβουλευτικό» νεοφιλελεύθερο δίδυμο Αλογοσκούφη - Ξαφά, προσπάθησαν

να υλοποιήσουν την πολιτική σύγκλισης την οποία ζητούσε επιτακτικά ο εγχώριος «γκουρού» του νεοφιλελευθερισμού Στέφανος Μάνος, ο οποίος ήταν υπουργός Οικονομίας της κυβέρνησης Μητσοτάκη.

Το 1992, κι ενώ τον Αύγουστο του ίδιου έτους ο τότε υπουργός Οικονομίας Στέφανος Μάνος είχε ανακοινώσει τα έκτακτα δημοσιονομικά μέτρα, τα οποία μεταξύ άλλων προέβλεπαν και την υποτίμηση της δραχμής, στο γραφείο του τότε πρωθυπουργού Κωνσταντίνου Μητσοτάκη είχε πραγματοποιηθεί μια σύσκεψη. Σε εκείνη τη σύσκεψη συμμετείχαν ο τότε διοικητής της Τραπέζης της Ελλάδος Τίμος Χριστοδούλου, προκάτοχος του Στέφανου Μάνου στο υπουργείο Οικονομίας, και ο τότε οικονομικός σύμβουλος της τράπεζας και νυν μεταβατικός πρωθυπουργός κ. Λουκάς Παπαδήμος. Οι δύο τραπεζίτες είχαν απορρίψει το πλαίσιο της οικονομικής πολιτικής την οποία εισηγούνταν τρία πρόσωπα: ο Στέφανος Μάνος, ο πρώην υπουργός Οικονομικών και πρωτεργάτης του ξεπουλήματος του ΟΤΕ στην Deutsche Telekom Γιώργος Αλογοσκούφης και η γνωστή από τη θητεία της στο ΔΝΤ και φιλοξενούμενη συνήθως του τηλεοπτικού σταθμού ΣΚΑΙ σήμερα, Μιράντα Ξαφά. Ο Γιώργος Αλογοσκούφης, ορμώμενος τότε εκ Λονδίνου, και η Μιράντα Ξαφά, προερχόμενη από το ΔΝΤ, είχαν επιβληθεί από τον Στέφανο Μάνο στην κυβέρνηση Μητσοτάκη, ο μιν πρώτος ως σύμβουλος του ίδιου και πρόεδρος του Συμβουλίου Οικονομικών Εμπειρογνομώνων, η δε δεύτερη ως σύμβουλος στο γραφείο του τότε πρωθυπουργού Κωνσταντίνου Μητσοτάκη. Η συγκεκριμένη τριάδα προσώπων, τα οποία έχουν σκληρά νεοφιλελεύθερες περγαμηνές, σφράγισε, οπωσδήποτε, με την

παρουσία και τις εισηγήσεις της μία από τις πλέον κοινωνικά ανάλγητες περιόδους διακυβέρνησης στη χώρας μας: την περίοδο 1990-1993.

Οι Αλογοσκούφης - Ξαφά και τα στελέχη του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, προετοιμάζοντας το σφοδρό και «βίαιο» κύμα ιδιωτικοποιήσεων, είχαν εκτοπίσει όλα τα στελέχη της Δημόσιας Διοίκησης, ως προ εικοσαετίας προάγγελοι του Ράιχενμπαχ. Οι αξιωματούχοι του ΔΝΤ στις αρχές της δεκαετίας του 1990 υπαγόρευαν, κυριολεκτικά, το πολιτικό και οικονομικό πρόγραμμα στη Μιράντα Ξαφά, η οποία είχε προχωρήσει στο ιστορικά αμίμητο: Είχε επιχειρήσει να απελευθερώσει την κίνηση κεφαλαίων σε χρόνο-ρεκόρ, χωρίς όμως να έχει πραγματοποιήσει καμία προετοιμασία και καμία προπαρασκευή, προκαλώντας τη σφοδρή αντίδραση του τότε διοικητή της Τραπέζης της Ελλάδος Τίμου Χριστοδούλου και του οικονομικού συμβούλου Λουκά Παπαδήμου, την τοποθέτηση του οποίου στη θέση του πρωθυπουργού της Ελλάδας η κ. Μιράντα Ξαφά το 1992 είχε χαιρετήσει ως «brilliant» (λαμπρή). Η Μιράντα Ξαφά πρόσωπο με συγκεκριμένη αντίληψη για την άσκηση οικονομικής πολιτικής, αλλά και για την επιβολή μοντέλων διακυβέρνησης, το φθινόπωρο του 2011 είχε υπάρξει θερμότατη υποστηρίκτρια της «λύσης Παπαδήμου». Η κυβέρνηση του δοτού πρωθυπουργού Λουκά Παπαδήμου, η οποία είχε υποστηριχθεί από το ΠΑΣΟΚ, τη Νέα Δημοκρατία του Αντώνη Σαμαρά και το ΛΑΟΣ του Γιώργου Καρατσαφέρη είχε καταγραφεί στο συλλογικό ασυνείδητο ως «Κόμμα του Μνημονίου».

Βέβαια η «λεπτομέρεια» του εγχειρήματος της «fast track» απελευθέρωσης των κεφαλαίων το 1992 δεν εμποδίζει την κ. Ξαφά να δίνει σήμερα συμβουλές για την οικονομική πολιτική της Ελλάδας. Όμως είναι αδύνατον να ξεχαστεί το γεγονός ότι, εκτός από τους εμπειρογνώμονες του ΔΝΤ 20 χρόνια πριν, η κ. Ξαφά μετέφερε στην Ελλάδα τις επιθυμίες του διεθνούς τραπεζικού συστήματος, των εταιρειών συμβούλων και των διεθνών οίκων, που έμελλε στα επόμενα χρόνια να ορίζουν, ούτε λίγο ούτε πολύ, την κεντρική πολιτική κατεύθυνση, προωθώντας «προκάτ» πολιτικές και μάλλον, όχι προς όφελος του λαού, αλλά προς όφελος του μεγάλου ντόπιου και ξένου Κεφαλαίου.

Ας ξαναγνωριστούμε

Η οικονομική κρίση στην Ελλάδα έχει προκαλέσει κύμα ενός είδους μεταμοντέρνου νεοφιλελεύθερου λαϊκισμού, ο οποίος προέρχεται από συγκεκριμένα κέντρα και από συγκεκριμένους χώρους και ανατροφοδοτείται από συγκεκριμένους δημοσιογραφικούς και ακαδημαϊκούς κύκλους. Η τρόικα έχει στο πλευρό της ως σύμμαχο ένα ολόκληρο σύστημα, του οποίου φορέας είναι αυτός ο μεταμοντέρνος λαϊκισμός και σε αυτό το πλαίσιο οι νεοφιλελεύθερες φωνές, ως μνημονιακή «Πέμπτη Φάλαγγα» επικροτούν τα εξοντωτικά για τον ελληνικό λαό μέτρα, τα οποία εφαρμόζει καθ' υπόδειξη της τρόικας, η σημερινή τρικομματική συγκυβέρνηση του Αντώνη Σαμαρά, αλλά και οι προηγούμενες κυβερνήσεις, του Λουκά Παπαδήμου και του Γιώργου Παπανδρέου. Οι ίδιες φωνές είναι εκείνες, οι οποίες ταυτόχρονα με την τρόικα εισηγήθηκαν από την πρώτη στιγμή το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας. Στις 15 Φεβρουαρίου του 2011, το πρώην στελέχος του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου Μιράντα Ξαφά σε άρθρο της που είχε δημοσιεύσει η εφημερίδα «Η Καθημερινή» ρωτούσε: «θέλει η Ελλάδα να σωθεί από τη χρεοκοπία;» και εννοούσε πως η σωτηρία είναι συνυφασμένη με τις αποκρατικοποιήσεις, με το πρόγραμμα απολύσεων δημοσίων υπαλλήλων και με την υλοποίηση της μνημονιακής πολιτικής. Πέρα από τον τετριμμένο και επιδερμικό σχολιασμό της Μιράντας Ξαφά ότι «Για να βγει η χώρα από τη κηδεμονία του Μνημονίου πρέπει κυβέρνηση και αντιπολίτευση να εγκαταλείψουν τη διγλωσσία και να έρθουν σε εθνική συνεννόηση για την έξοδο

από την κρίση», το πρώην στέλεχος του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου εισηγείτο την πώληση δημόσιας περιουσίας για επαναγορά του χρέους.

Η κα Ξαφά, και πως θα μπορούσε να γίνει αλλιώς άλλωστε, αναδείχθηκε από την πρώτη στιγμή σε αιχμή του δόρατος της προσπάθειας για υποστήριξη της τρόικας εκ των έσω και μεταξύ πολλών άλλων έχει υποστηρίξει ότι «Η θύελλα αντιδράσεων του πολιτικού κόσμου προς τις προφανείς επισημάνσεις των εκπροσώπων της τρόικας είναι ενδεικτική της παθογένειας του ελληνικού πολιτικού συστήματος, που δεν μοιάζει να έχει αίσθηση του μεγέθους της δημοσιονομικής προσαρμογής που απαιτείται και του επείγοντος της κατάστασης για να σωθεί η χώρα από τη χρεοκοπία. Αναλύεται έτσι σε περιττές συζητήσεις για καθαρά ψηφοθηρικούς λόγους περί “ξεπουλήματος” της δημόσιας περιουσίας και “θράσους” της τρόικας που εμπλέκεται στα εσωτερικά της χώρας». Για την κα Ξαφά λοιπόν οι αντιδράσεις στις εισηγήσεις της τρόικας περί ξεπουλήματος της δημόσιας περιουσίας υπήρξαν εξαρχής «περιττές». Άραγε αυτό δεν είναι λαϊκισμός;

Πριν από τη δημοσίευση εκείνου του άρθρου της στην εφημερίδα «Η Καθημερινή» το έτος 2011, η Μιράντα Ξαφά από ένα άλλο, χρησιμοποιώντας ως όχημα για την προβολή των αντιλαϊκών θέσεων της τον τηλεοπτικό σταθμό ΣΚΑΙ είχε υπογράμμιζε, ότι «η Ελλάδα δεν ξεπουλάει, αλλά πουλάει» και είναι βέβαιο ότι σήμερα, θεωρεί πως το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας από την τρικομματική συγκυβέρνηση Σαμαρά είναι "πρόγραμμα πωλήσεων". Βέβαια η κυρία Ξαφά παρέλειπε τότε να σημειώσει πως το μνημόνιο αναφέρει ξεκάθαρα ότι «ο Δανειολήπτης αμετάκλητα και άνευ όρων παραιτείται από κάθε ασυλία που έχει ή πρόκειται να αποκτήσει, όσον αφορά στον ίδιο ή στα περιουσιακά του στοιχεία, από νομικές διαδικασίες σε σχέση με την παρούσα Σύμβαση, περιλαμβανομένων, χωρίς περιορισμούς, της ασυλίας όσον αφορά την άσκηση αγωγής, δικαστική απόφαση ή άλλη διαταγή, κατάσχεση, αναστολή εκτέλεσης δικαστικής απόφασης ή προσωρινή διαταγή, και όσον αφορά την εκτέλεση και επιβολή κατά των περιουσιακών στοιχείων του στο βαθμό που δεν το απαγορεύει αναγκαστικός νόμος».

Η Λατινική Αμερική και ο Μητσοτάκης

Η κα Ξαφά είναι ένας τυπικός προκάτ εκπρόσωπος της δυτικότροπης πολιτικής και οικονομικής «κουλτούρας» και του νεοφιλελευθερισμού. Από το 1980 έως το 1991, εργάστηκε στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο στην Ουάσιγκτον και όπως αναφέρεται στο βιογραφικό της ασχολήθηκε με τον σχεδιασμό και την παρακολούθηση σταθεροποιητικών προγραμμάτων κυρίως στη Λατινική Αμερική. Μπορεί λοιπόν να υποθέσει με ασφάλεια ο οποιοσδήποτε ότι η κα Ξαφά είναι συμμετοχος στην εφαρμογή της αποτυχημένης συνταγής του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου στην Αργεντινή, της συνταγής δηλαδή που οδήγησε μία ολόκληρη χώρα και έναν ολόκληρο λαό στην καταστροφή. Το ΔΝΤ έσπευσε στην Αργεντινή, ώστε να «σώσει» την οικονομία της το έτος 1991. Το 2001 η χώρα χρεοκόπησε. Ας υπενθυμιστεί ότι σχετικά με την Ελλάδα ο πρώην πρόεδρος της Αργεντινής, Φερνάντο Ντε Λα Ρούα έχει δηλώσει ότι «Τα μέτρα που εσείς παίρνετε σήμερα, τα πήραμε εμείς το 2001 και η Αργεντινή χρεοκόπησε».

Το 1991, όμως, η κα Ξαφά επέστρεψε στην Ελλάδα για να αναλάβει τα καθήκοντα οικονομικού συμβούλου του τότε πρωθυπουργού Κωνσταντίνου Μητσοτάκη, του οποίου, επίσης, η νεοφιλελεύθερη οικονομική πολιτική έχει καταγραφεί στην ελληνική ιστορία ως πλήρως αποτυχημένη. Να υποθέσουμε, λοιπόν, ότι ως πολύ στενά διασυνδεμένη η κα Ξαφά με τον Στέφανο Μάνο, τον υπουργό Εθνικής Οικονομίας (1992) και μετέπειτα Οικονομικών (1992-93) και ως σύμβουλος του ίδιου του πρωθυπουργού, ήταν συμμετοχη στην

καταστροφική, για την Ελλάδα, πολιτική της κυβέρνησης Μητσοτάκη. Η προϋπηρεσία της κας Ξαφά ως συμβούλου του πρώην πρωθυπουργού Κωνσταντίνου Μητσοτάκη πριν από περίπου 20 χρόνια, είναι ενδεικτική της διαχρονικής υπόστασης του πολιτικού και οικονομικού συμπλέγματος που αποτελούν την βάση υποστήριξης της τρόικας και της μνημονιακής πολιτικής σήμερα. Μάλιστα πολλές φορές σε διαφόρους κύκλους των Αθηνών λέγεται ότι "Ο Σαμαράς είναι πρωθυπουργός, αλλά κυβερνά ο Μητσοτάκης" και μάλλον αυτή η αναφορά δεν γίνεται τυχαία.

Επίσης η κα Μιράντα Ξαφά είναι σταθερά επίσημη προσκεκλημένη του ΕΛΙΑΜΕΠ, σε πλήθος εκδηλώσεων, με ότι αυτό συνεπάγεται. Καλό είναι, όμως, να υπενθυμιστεί και κάτι ακόμη. Την κα Ξαφά τοποθέτησε ως εκπρόσωπο της Ελλάδας στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, ο πρώην υπουργός Εθνικής Οικονομίας κ. Γιώργος Αλογοσκούφης.

Ο άνθρωπος των τραπεζών

Η κα Ξαφά, δεν υπήρξε μόνο στέλεχος του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, το οποίο υπηρέτησε με συνέπεια από το 1980 έως το 1991, όταν σχεδιάζονταν τα πειράματα της οικονομικής υποδούλωσης των κρατών της Λατινικής Αμερικής, πολύ πριν ο υπερατλαντικός οργανισμός απλώσει (κατόπιν πρόσκλησης από τον Έλληνα πρωθυπουργό κ. Γιώργο Παπανδρέου) τα πλοκάμια του στον «φτωχό ευρωπαϊκό νότο», αλλά διετέλεσε και μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου την χρονική περίοδο 2004 – 2009. Όμως, εκτός από άνθρωπος του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου η κα Ξαφά είναι και άνθρωπος των τραπεζών. Μετά την πρώτη θητεία της στο ΔΝΤ, στην Ουάσιγκτον, και μετά την θητεία της ως οικονομικού συμβούλου του πρώην πρωθυπουργού κ. Κωνσταντίνου Μητσοτάκη, η κα Ξαφά υπηρέτησε με συνέπεια την επενδυτική τράπεζα του Λονδίνου Solomon Brothers και από το 1997 και έπειτα το ενδιαφέρον της επικεντρώθηκε στις αναδυόμενες εκλογές.

Σήμερα εργάζεται για την iJ Partners, ενώ έχει συμμετάσχει σε κάποια από τα σημαντικότερα συνέδρια τραπεζιτών, όπως το συνέδριο των πιο ισχυρών τραπεζιτών του κόσμου στη Βιέννη. Μεταξύ άλλων στις εργασίες εκείνου του συνεδρίου είχαν συμμετάσχει οι Ζιάγκ Ζιανκίγκ, πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος της Βιομηχανικής και Εμπορικής Τράπεζας της Κίνας, Στέφεν Γκριν, πρόεδρος της HSBC holdings, Γιαν Ομεν, πρόεδρος της ING, ενώ είχε μιλήσει

και ο πασίγνωστος Τζόρτζ Σόρος. Για την ιστορία τον ελληνικό τραπεζικό κλάδο είχαν εκπροσωπήσει ο υποδιοικητής της Τράπεζας της Ελλάδας κ. Θωμόπουλος, ο πρόεδρος της Alpha Bank κ. Κωστόπουλος, ο διευθυντής της Εθνικής Τράπεζας κ. Μυλωνάς και η Μιράντα Ξαφά.

Περί πολιτικής

Εκτός, όμως, από την δραστηριότητα της κας Ξαφά στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, στους τραπεζικούς κύκλους και στην κυβέρνηση Μητσοτάκη, έχουν εξαιρετικό ενδιαφέρον οι πολιτικές απόψεις της. Υπό κανονικές συνθήκες θα ήταν περιττό να χαρακτηριστεί ακραία νεοφιλελεύθερη. Άλλωστε στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο δεν εργάζεται όποιος και όποιος, δηλαδή χρειάζονται πάντοτε εκτός από τα εχέγγυα και τα απαραίτητα διαπιστευτήρια. Η κα Ξαφά υπήρξε μέλος των «Φιλελεύθερων» του Στέφανου Μάνου, ενώ συμμετέχει στην πολιτική κίνηση του κου Μάνου με την επωνυμία ΔΡΑΣΗ.

Όμως, εκείνο το οποίο πρέπει, κυρίως, να επισημανθεί είναι ότι στην περίπτωση της κας Ξαφά ο μεταμοντέρνος νεοφιλελεύθερος λαϊκισμός συναντά τον ανιστορισμό. Διότι δεν μπορεί να εξηγηθεί αλλιώς ότι μία καθηγήτρια, η οποία έχει διδάξει σε πανεπιστήμια, όπως της Pennsylvania και Princeton των

Ηνωμένων Πολιτειών, είχε αναφέρει σε παλαιότερο άρθρο της στις 20 Ιουνίου 2010 στην εφημερίδα «Η Καθημερινή» ότι ««Το ΚΚΕ και ο συνδικαλιστικός του βραχίονας ΠΑΜΕ δεν αναγνωρίζουν τους νόμους και το Σύνταγμα, καταλαμβάνοντας λιμάνια και ακινητοποιώντας πλοία, επιβεβαιώνοντας έτσι τις κοινές ιδεολογικές ρίζες φασιστών και κομμουνιστών». Τι μπορεί να πει άραγε κανείς για αυτή τη διαπίστωση; Ποια ιστορική γνώση οδήγησε την κα Ξαφά στο συμπέρασμα ότι ο φασίστες και οι κομμουνιστές «έχουν κοινές ιδεολογικές ρίζες»; Δημοσιογράφοι και δήθεν αναλυτές, που έχουν κοινή ιδεολογική αφετηρία με την κυρία Ξαφά, αναπαράγουν σήμερα, τη γελοία "θεωρία των άκρων", επιχειρώντας να εξισώσουν τους αγώνες της Αριστεράς και των κινημάτων με τη δραστηριότητα των φασιστικών και ναζιστικών οργανώσεων. Φυσικά, ο χαμένος από αυτόν τον συμψηφισμό είναι πάντοτε η Αριστερά.

Προφανώς η κα Ξαφά έπεσε θύμα της άγνοιάς της για τις έννοιες αυτές, τις οποίες περιγράφουν με σαφήνεια ακόμη και τα σχολικά βιβλία. Διότι αν δεν αγνοεί το περιεχόμενο των εννοιών «κομμουνισμός» και «φασισμός», τότε εκείνη η αβάσιμη και ανιστόρητη διαπίστωση πραγματοποιήθηκε με σαφή σκοπιμότητα. Καλό θα ήταν επίσης η κα Ξαφά, η οποία κινείται στα γνωστά πλαίσια της ρηχής πολιτικής συγκρότησης των νεοφιλελεύθερων, επειδή το αντικείμενό της είναι η οικονομία να διαβάσει το βιβλίο της Ρόζας Λούξεμπουργκ με τίτλο «Τι είναι Πολιτική Οικονομία» (μπορεί να υποθέσει κανείς ότι το «Κεφάλαιο» και την «Κριτική της Πολιτικής Οικονομίας» του Κάρολου Μάρξ τα έχει διαβάσει). Ποιος ξέρει, μπορεί να της φανεί χρήσιμο αναφορικά με την διεύρυνση των επιστημονικών της οριζόντων και όχι μόνο. Υπάρχει, όμως, και κάτι τελευταίο: Τι να πει κανείς για την κυρία Ξαφά, η οποία είναι τόσο «προοδευτική», όπως εξάλλου διάφοροι φιλελεύθεροι, οι αυτοπροσδιοριζόμενοι ως liberals, ώστε έχει υπάρξει και υποστηρίκτρια του φαιδρού και υπερσυντηρητικού «κινήματος του τσαγιού» της Σάρας Πέιλιν;